

Hoặc mày chết hoặc tao chết!

Lữ Giang

Cuộc “cách mạng hoa lài” hay “mùa xuân A-rập” mà nhiều người Việt chống cộng mong ước sẽ đem lại tự do dân chủ cho các nước A-rập và sau đó đến Việt Nam, bây giờ đang phủ bóng đen xuống bất cứ nơi nào nó đặt chân tới, từ Iraq qua Ai Cập đến Lybia. Và khi nó tới Syria thì thật khủng khiếp, nó đưa nhân loại trở lại thời trung cổ. Tại đây cuộc thánh chiến đã bùng nổ và người Tây Phương đang ngồi nhìn người Hồi Giáo giết nhau và giết bất cứ những ai không “đồng loại” với họ. Khi mở cuộc tấn công vào trung tâm mua sắm Westgate ở thủ đô Nairobi, Kenya, “góa phụ áo trắng” Samantha Lewthwaite đã ra lệnh: “*Cứ ai không thể đọc kinh Koran là bắn*”!

DỪNG HỒI GIÁO CHỐNG HỒI GIÁO

Sau khi Giáo Chủ Muhammad qua đời vào năm 632, đã có một sự tranh chấp về quyền hành giữa các thừa kế đưa tới sự phân chia thành hai giáo phái **Sunni** và **Shiite**. Hiện nay phái Sunni chiếm đa số, khoảng 80% khối tín đồ Hồi Giáo trên thế giới. Phái Shiite tuy thiểu số nhưng một số đông đã tập trung ở Iran, Iraq và Bahrain. Ngoài ra, họ còn có những cộng đồng quan trọng ở Lebanon, Yemen, Syria, Saudi Arabia và Kuwait. Giữa hai giáo phái thường có sự tranh chấp về quyền hành. Các quốc gia Tây phương đã lợi dụng sự chia rẽ này để phân rẽ khối Hồi Giáo.

Trước đây Iraq là nơi phái Shiite chiếm đa số, nhưng Saddam Hussein thuộc khối thiểu số Sunni lại thống trị đất nước này bằng bàn tay sắt. Hoa Kỳ đã loại bỏ Saddam Hussein và đưa phái Shiite lên cầm quyền. Để chống lại, phái Sunni đã thực hiện những cuộc tàn sát không thương xót, nhắm vào cả các đền thờ Hồi Giáo Shiite.

Tại Syria, hiện nay phái Sunni chiếm đến 74%, nhưng phái Shiite đã nắm quyền từ 1963 đến nay. Để loại bỏ Bashar al-Assad thuộc phái Shiite, thường được gọi mỉa mai là phái Alawites, Hoa Kỳ đã huy động các lực lượng thuộc phái Sunni ở trong lẫn ngoài nước, tạo thành một đoàn quân nổi dậy chống Bashar al-Assad. Đây là một cuộc chiến hỗn loạn và tàn bạo ít ai tưởng tượng được.

1.- Hình thành một lực lượng chính quy

Trước hết, năm 2011, Hoa Kỳ yểm trợ thành lập lực lượng “*Quân đội Syria Tự do*” (*Free Syrian Army, viết tắt là: FSA*) được Liên đoàn A- rập bảo trợ. Lực lượng này lúc đầu quy tụ được khoảng 15.000 quân do Đại tá Riad Assad, một quân nhân của chế độ Assad bỏ ngũ, làm Tư lệnh. Hoa Kỳ đã giúp huấn luyện và trang bị cho đạo quân này ở Jordan.

Từ ngày 15.3.2011, nhóm Huynh Đệ Hồi Giáo (*HDHG*) nhảy vào gây ra nhiều biến loạn. Một hội nghị thống nhất quân nổi dậy được tổ chức tại Antalya, Thổ Nhĩ Kỳ, nhưng bất thành. HDHG đứng ra thành lập các nhóm chiến binh riêng và triệu tập một hội nghị khác tại Bruxelles có 200 người tham dự. Các lực lượng nổi dậy của FSA và HDHG đã chiếm được một vài thành phố và một vài khu vực trong thủ đô Damascus.

Ông Aram Nerguizian thuộc Trung tâm Nghiên cứu Chiến lược và Quốc tế ở Mỹ, cho biết lực lượng nổi dậy hiện nay có hơn 4 lữ đoàn với từ 100.000 đến 120.000 quân, nhưng tổ chức phức tạp và thiếu thống nhất. Chúng tôi không hiểu đây là quân số của Quân Đội Syria Tự Do do Mỹ thành lập hay toàn thể các nhóm nổi dậy. Mặt Trận Giải Phóng Syria và Mặt trận Hồi giáo Syria là hai tổ chức lớn nhưng đứng ngoài Quân Đội Syria Tự Do.

Đầu năm này, Tướng Salim Idriss, một vị tướng đào ngũ của quân đội Syria, đã được bổ nhiệm chỉ huy Bộ Tư lệnh Tối Cao Quân Đội Syria Tự Do thay thế Đại tá Riad Assad đã bị thương, nhưng vẫn không thống nhất được lực lượng vì các nhóm đã có truyền thống hoạt động độc lập và không ai chịu phục ai, giống như người Việt chống cộng ở hải ngoại.

2.- Trở thành loạn quân

Tài liệu của LHQ vừa công bố cho biết hiện nay quân nổi dậy ở Syria có đến 600 nhóm, trong đó có hơn 300 nhóm mang lá cờ đen, biểu tượng của phe Thánh Chiến Hồi Giáo, nổi tiếng nhất và có tổ chức nhất là “**Mặt trận Al-Norsa**” hay nhóm “**Nhà nước Hồi giáo tại Iraq và Trung Cận Đông**”. Tổ chức này có liên hệ trực tiếp với Al-Qaida, trong đó có nhiều “chiến binh ngoại quốc”. Điều cần lưu ý là quân nổi dậy ở Syria không phải chỉ là những người Syria mà còn cả những người đến từ 29 quốc gia khác nhau, đông nhất là từ Iraq.

Theo báo Daily Telegraph của Anh ngày 16.9.2013, các phần tử Thánh Chiến Hồi Giáo và thành viên những tổ chức Hồi Giáo cực đoan chiếm gần một nửa quân số lực lượng nổi dậy tại Syria. Nhóm Thánh Chiến Hồi Giáo có khoảng 10.000 quân và nhóm Hồi Giáo cực đoan có từ 30.000 đến 50.000 quân, nhưng lực lượng này lại chia ra thành gần 1000 nhóm khác nhau. Họ không những đánh quân của chính phủ Assad mà có khi còn đánh nhau. Hôm 20.9.2012 vừa qua, các chiến binh của nhóm “**Nhà nước Hồi giáo tại Iraq và Trung Cận Đông**” đã tấn công vào thị trấn Azaz gần biên giới Thổ Nhĩ Kỳ, đánh bật quân của Quân Đội Syria Tự Do ra ngoài. Có ít nhất 5 chiến binh của quân đội này bị tử thương và khoảng 100 bị bắt. Một lãnh tụ của nhóm này là Abu Louay al-Halabi tuyên bố đánh chiếm Azaz để thành lập quốc gia Hồi Giáo.

TRỞ LẠI THỜI TRUNG CỔ

Một ký giả ngoại quốc cho biết: *"Cuộc chiến ở Syria đã lên tới mức mà một người có thể bị giết một cách không thương tiếc trước ánh mắt theo dõi đầy thích thú của hàng trăm người khác."* Họ thường sử dụng máy ảnh kỹ thuật số hoặc điện thoại để chụp ảnh, quay phim hành động tra tấn, giết người dã man của mình rồi đăng tải lên mạng Internet.

Phóng viên của tạp chí TIME đã chụp được những tấm ảnh về một vụ hành quyết tại Syria. Những bức ảnh này ghi lại cảnh các chiến binh Hồi Giáo cắt cổ

một thanh niên Syria ngay tại nơi công cộng ở thị trấn Keferghan, gần Aleppo vào ngày 31.8.2013. Đây là vụ hành quyết cuối cùng trong tổng số 4 vụ mà ông đã chụp hình và quay phim được vào ngày hôm đó. Phóng viên này kể lại câu chuyện đó đại khái như sau:

Đám đông bắt đầu hò reo. Mọi người đều cảm thấy vui sướng. Tôi biết nếu mình cố can thiệp vào thì sẽ bị đưa đi, còn những cuộc hành quyết thì vẫn cứ tiếp diễn... Đường như trong 2 năm rưỡi, cuộc chiến tranh đã làm cho con người mất dần đi nhân tính. Trong ngày hôm đó, những người chứng kiến cuộc hành quyết đều không kiểm soát được cảm xúc, sự khao khát và tức giận của mình. Không thể nào ngăn họ lại.

Tôi không biết tuổi của nạn nhân, nhưng anh ta còn trẻ. Những kẻ nổi dậy đứng xung quanh, cầm tờ giấy đọc to tội danh của anh ta. Cậu thanh niên trẻ quỳ trên mặt đất, tay bị trói. Cậu ta dường như cứng đờ người lại.

Hai kẻ nổi dậy thì thào gì đó vào tai cậu ta, cậu ta đáp lại, trông buồn bã và vô tội, nhưng tôi không thể hiểu cậu ta nói gì vì tôi không biết tiếng Ả-rập.

Khi hành quyết, những kẻ nổi dậy túm lấy cổ cậu ta. Chàng thanh niên trẻ phản kháng lại. Ba hoặc bốn kẻ nổi dậy đè cậu ta xuống. Cậu ta cố gắng dùng hai tay vẫn bị trói chặt để che cổ. Cậu ta cố gắng chống cự nhưng quân nổi dậy khỏe hơn và họ cắt cổ cậu ta. Họ giơ đầu cậu ta lên trên không. Mọi người vỗ súng và hoan hô. Tất cả đều vui sướng vì cuộc hành quyết đã diễn ra.

Cảnh tượng này ở Syria lúc đó giống như ở thời Trung Cổ - thứ mà bạn tìm được trong các cuốn sách lịch sử. Cuộc chiến ở Syria đã lên tới mức mà một người có thể bị giết một cách không thương tiếc trước ánh mắt theo dõi đầy thích thú của hàng trăm người khác.

Mục tiêu của nhóm Thánh Chiến Hồi Giáo không chỉ là lật đổ chế độ Assad, mà còn muốn áp đặt sự thống trị của họ lên toàn xã hội. Đây là nhóm nổi tiếng tàn bạo với các vụ hành quyết thường dân sau các “phiên tòa” mà họ tự lập ra và xử theo “luật của Hồi Giáo”. Những ai không theo quan điểm tôn giáo của họ đều bị trừng phạt, nhẹ nhất là phạt đòn, và trong những trường hợp tồi tệ nhất, nhiều người bị chặt đầu một cách hết sức dã man.

Tổ chức Human Rights Watch lên án một đoạn video chiếu cảnh một tay súng nổi dậy moi tim một lính chính phủ và cắn vào quả tim. Trong video, một người tự nhận là Abu Sakkar, lãnh đạo đơn vị Omar al-Farouq al-Mustakila, đề lên thi thể một người lính và nói: *“Chúng ta thề trước Thượng đế là sẽ ăn tim gan bọn này.”* Người này đứng lên, một tay cầm dao, tay kia cầm trái tim đặt vào mồm trước khi đoạn phim dừng đột ngột. Theo HRW, người trong phim có vẻ thuộc một đơn vị quân nổi dậy ở tỉnh Homs, đã từng bắn bừa vào các làng ở Lebanon đầu năm nay.

Tờ The Daily Mail ngày 19.9.2013 kể lại một chiếc trực thăng của Syria bị lực lượng Thổ Nhĩ Kỳ bắn hạ vì bị cho là đã xâm phạm không phận của Thổ Nhĩ Kỳ. Đoạn phim cho thấy chiếc trực thăng này đã rớt xuống Lattakia thuộc lãnh thổ của Syria, viên phi công đã bị các tay súng nổi dậy Syria bắt và chặt đầu ngay. Tuần trước tạp chí Paris Match cũng đã công bố một đoạn băng ghi hình các tay súng nổi dậy chặt đầu một người ủng hộ chính quyền al-Assad tại thị trấn miền bắc Keferghan, v.v. Những chuyện như thế còn dài, thỉnh thoảng chúng tôi sẽ kể tiếp.

KHÔNG LÀM CHỦ ĐƯỢC CUỘC CHIẾN

Chuyên gia Yezid Sayigh thuộc Trung tâm Trung Đông Carnegie nói rằng quân nổi dậy đang thất bại vì

- (1) không có định hướng chính trị rõ rệt,
- (2) không có hệ thống chỉ huy và liên lạc thống nhất,
- (3) thiếu những người chỉ huy giỏi, có tầm nhìn chiến lược.

Nhưng có một yếu tố quan trọng mà chuyên gia Sayigh không nói đến, đó là **quân nổi dậy không phải là những người làm chủ cuộc chiến**. Mặc dầu tinh thần của quân nổi dậy hăng say đến mức trở thành cuồng tín: *“Hoặc mày chết hoặc tao chết!”*, họ cũng chỉ là một con bài của ván bài Hồi Giáo Trung Đông.

Thỏa ước hủy bỏ vũ khí hóa học tại Syria giữa Mỹ và Nga đã làm hai nhóm người thất vọng, đó là quân nổi dậy Syria và các tay lái súng.

Cách đây khoảng hai tuần, phe nổi dậy rất phấn khởi vì tin rằng Mỹ sẽ mở cuộc tấn công quân sự vào các mục tiêu của chính quyền Damascus, mở đường cho họ

tổng tấn công quân của Assad và cướp chính quyền. Nhưng nay họ cảm thấy như đang bị bỏ rơi.

Chính quyền Syria hình như biết trước kịch bản sẽ diễn ra như thế nào, nên đã lợi dụng thời cơ đẩy mạnh chiến dịch loại trừ quân nổi dậy.

Số phận của quân nổi dậy ở Syria cũng giống số phận của những người chống cộng của VNCH. Trong cuộc chiến bảo vệ miền Nam trước đây cũng như trong cuộc đấu tranh giải thể đảng Cộng Sản trên đất nước hiện nay, người Việt chống cộng cũng có tinh thần đối kháng rất hăng say: "***Hoặc mày chết hoặc tao chết!***". Nhưng cũng như quân nổi dậy ở Syria, người Việt chống cộng không có quyền làm chủ cuộc chiến.

Có lẽ sau khi thấy áp dụng chiến thuật "quân nổi dậy" ở Syria không thành công, Hoa Kỳ đang đổi chiến thuật khác. Nhưng dù áp dụng chiến thuật nào, "quân nổi dậy" cũng chỉ là một công cụ, một con bài thí.

Ngày 26.9.2013

Lữ Giang

Chuyển đến: **NgườiViệtGốcỐt**

Ngày 9/10/4892 – Quý Ty (11/11/2013)

www.vietnamvanhien.net